

Ідім до Марії

О Мати Божа, не відвертай Свого погляду від нас, паломників на землі.

(З молитви до Матері Божої в Гошеві)

передруковано з газети "НОВА ЗОРЯ", ч. 2002, 48 (518), Україна

Добра християнська душе! Коли ти опинишся у скруті, бо життя — це терниста дорога, коли буде тобі здаватися, що увесь світ напосівся на Тебе і нема надії на поміч, не впадай у розпуку. Іди до Марії, шукай її. Ось поглянь: перед тобою стелиться доріжка на Ясну Гору, яка білими мурами й банями Святопреображенського Василянського монастиря видніється й променить ще здаля на під'їзді до Гошева, що за Долиною.

Цариця Підгір'я ласкаво очікує на Тебе в цьому Богом подарованому Марійському центрі паломництв, щоби незримо загоїти Твої душевні рани, щоби щедро обдарувати Тебе зі скарбниці Божих Ласк.

Роздумуючи над фатімськими застереженнями, згадаймо слова папи Пія IX: „Бог вчинив Марію скарбницею усіх ласк, які кожен може отримати через її заступництво й допомогу. Кожна надія, кожна ласка і спасіння приходять через заступництво Пречистої Діви Марії". Згадаймо пророцтва й доручення Матері Божої від 18 жовтня 1961 року Божого для спасіння всього людства, дані в Гарабандалі біля сосен, де відбувалися її з'яви. Згадаймо й про тисячі тих чудотворних зцілень, якими Мато Божа ошчасливила, зцілюючи душі і тіла немічних, обезсилених й важкохворих своїх паломників, які впродовж сторіч з надією й вірою приходили до Богородиці на Ясну Гору в Гошеві.

Так було і два місяці тому, коли до святої Василянської обителі на Ясній Горі в Гошеві в часі післянічних чвань зійшлося понад двадцять тисяч паломників. Одна за одною правилися Богослужби. Тисячі людей приступили до Пресвятих Тайн Сповіді та Євхаристії. Отці й брати Василяни всюди підтримують лад і спокій — адже має відбутись

незвична подія — всі очікують подружжя Рожелюків. Божественне Провидіння вчинило так, що канадське подружжя українського походження — п. Олена та п. Михайло — зазнали великої Божої Ласки: повного оздоровлення п. Михайла від невиліковної хвороби в часі їх молитовного паломництва у Святомихайлівському Центрі Діви Марії з гори Кармель в Гарабандалі. З тих пір, пам'ятаючи доручення Матері Божої в часі її появ, п. Олена та п. Михайло посвячують увесь свій вільний час на духовні практики, зцілення немічних і хворих медаликами, цілованими Пречистою Дівою в часі її божественних появ у Гарабандалі.

Впродовж двох діб та нічних чвань наприкінці вересня отці-Василяни духовно працювали з усе прибуваючими паломниками, готуючи їх до молитви-зцілення. О четвертій годині пополудню приїхали отець Зіновій Касько — парох с. Радча, подружжя Рожелюків та п. Люба й п. Богдан Шиптури (саме п. Богдану маємо завдячувати за приїзд гостей з Канада).

Після спільного Молебня, від 17-ої години аж до 30 хвилин на першу ночі п. Олена і п. Михайло стали разом з отцями й братами Василянами людськими виразниками дії того Божественного Заступництва Пречистої Богородиці, яким Мати Божа в той благословенний день тут, на Ясній Горі, огорнула свій втомлений негараздами, але вірний люд Прикарпаття.

Від церковних дверей аж до вхідної монастирської брами простяглись донизу два нескінченні людські потоки: в руках у паломників вервиці, на вустах — молитви, зосереджені й поважні обличчя, в очах — глибока віра й надія. Спокій, любов і взаємоповага панували на Ясній Горі. Усі присутні

перейняті всезагальним почуттям милосердя та незбагненої присутності Божої Ласки. Вервиці хворих і немічних у візках. Жодної суєти, лише гомін молитви, над яким витає Божественний Омофор.

Високі й стрункі поставою, чисті лицями й серцями, добрі й милосердні у своїх посмішках, глибоковіруючі й одухотворені в молитвах—такими запам'яталися прочанам п. Олена і п. Михайло. Між ними й паломниками запанували неабияка повага й глибинний контакт молитви й довіри.

Зі сльозами на очах згадується сьогодні, як вперше у житті після молитви п. Олени на кволі й вихудлі ноги встає із візка немічна хвора, яку понад десять років щонеділі й у свята привозять до Гошева рідні. Тисячі спостерігають це величне діяння Матері Божої, а сльози радості зрошують погляди вдячних паломників.

Пан Михайло тоді зауважував, що щирість людського співпереживання та сильна віра й молитви оточуючих додавали їм наснаги. Із завмираючими серцями спостерігали всі, як рідні силоміць приводять до п. Михайла біснувату молоду жінку. Керовані вірою, переконанням і любов'ю, вони, як могли, впродовж багатьох годин силою втримували цю бідну одержиму людину під церквою, отці молились над нею. Дикі крики, рев та виття потрясали усіма членами її тіла. Люди молились і співчували, а боротьба тривала. І лише за четвертим разом пану Михайлові, який, молячись над головою стражденної і, притуливши цілований Богородицею в Гарабандалі медалик до скроні й чола бідної жінки, вмовляє її впустити до зболілого серця Ісусика. Силою Могутності Пречистої п. Михайло виганяє нечистого з грудей замученої людини. Отці Василіяни провели жінку в церкву, уділили їй св. Тайни Сповіді й Причастя. Миряни раділи цій великій перемозі, й молитва подяки летіла над Гошевом.

Не злічити добрі діла того Божого вечора на Ясній Горі. Велична подяка духовному подвигу подружжя Рожелюків — українським канадцям, справжнім патріотам, які у складний, нелегкий для батьківщини час, приїхали до свого стомленого й обездоленого народу, щоби голосно мовити: „Ідім до Марії!"

Пані Ясної Горі — Цариця Підгір'я чекає сьогодні на кожну стомлену душу й немічне тіло тут, у Гошеві. Ми складаємо щирі подячні молитви панству Рожелюків за велику працю оздоровлення й зцілення наших краян, за те, що так самовіддано й безкорисно віддали себе величній справі післанництва Пречистої, передавши нам до Святопреображенської Василіянської обителі у Гошеві цілований Богородицею медалик.

Дорогий паломнику, вибери той єдиний шлях спасіння — шлях боротьби з гріхом, шлях молитви й покути. Разом ідім до Марії на Ясну Гору!

о. Іван ШМАДИЛО ЧСВВ,
Ігумен Гошівського Василіянського монастиря.
грудень 2002

The Workers of Our Lady
www.ourlady.ca **Canada**

